

aby se jich lidé přestali bát a mohli nalézt pozitiva jejich uplatnění v různých odvětvích. Bylo také založeno zvláštní policejní oddělení vyšetřující magické zločiny. Svět je přijal celkem kladně, ale existovalo i několik spolků, které požadovaly vymýcení těchto bytostí. Jednu dobu jsem se opravdu bála, protože se konaly různé protesty. Dokonce jednu čarodějkou lidé v menším městě na jihu USA veřejně upálili, když nemohla pomoci osobám po autonehodě. Členky jejího covenu sdělily policii, že ovládala pouze schopnost cestovat do astrální sféry, nemohla tedy zraněné zachránit.

Začala rovněž vznikat různá opatření. Anya tenkrát nabídla speciální amulety každé nemocnici ve Státech, které léčily podobně jako její magie. Zabraňovaly vykrvácení, ale fungovaly asi jen 15 minut, než se z nich kouzlo vybil. K doplnění jeho síly pak už stačila obyčejná čarodějka.

V USA se tohle bralo jako velmi vstřícný krok a každá nemocnice okamžitě najmula minimálně dvě čarodějky, aby mohly amulety dobíjet. Když zdravotníci přijeli sanitkou na místo, hodně lidí díky tomu zachránili. Stačilo jen přiložit amulet na tělo a krvácející rána se na chvíli uzavřela a zdravotníci pak okamžitě naložili zraněného do sanitky. Díky tomuto kroku se podařilo paniku z objevení čarodějek potlačit. Lidé začali být vděční, a to hlavně ti zachránění a jejich blízcí.

Anya dostala významné místo ve světové zdravotní organizaci, kde se spolu s ostatními jejími členy snažili přijít na další užitečné artefakty, jež by mohly zachraňovat životy. Časem to ale nestačilo a lidé

chtěli po čarodějkách vyloženě zázraky, měly vyléčit rakovinu, najít lék na AIDS anebo oklamat samotnou smrt. To ale bohužel nešlo, kromě toho, že by byl svět neskutečně přelidněný, narušil by se koloběh života, což by mohlo mít nedozírné následky.

Proměna v čarodějkou nezahrnovala žádný zvláštní rituál. Jednou v noci jsem se vzbudila s šimravým pocitem v dlaních, bylo mi asi 14 let, posadila jsem se a spatřila, jak se moje ruce pomalu obalují bílým světlem, které z nich přímo sálalo. Brzo nato jsem zažila první empatii a uvědomila si, že tohle bude moje schopnost. Máma mi vyprávěla, že moje babička ovládala projekci. Popisovala mi ji jako zhmotnění čehokoliv, co si má mysl představit, ale u mě se projevovala i sama od sebe. Od probuzení mých schopností jsem projekci poprvé zažila asi v 18 letech, když jsem nedopatřením rozbila svůj dětský hrníček. Roztříštil se na několik kusů a mě to strašně zasáhlo. Byl to jediný, co mi po mámě zbylo. Slzy mi stékaly po tváři a v rukách jsem držela rozbité kusy. Najednou se začaly otřásat a pomalu se blížily k sobě. Vzlétly do vzduchu a přímo před obličejem se mi samy slepily dohromady. Potom, co máma umřela a mého tátu zavřeli za trestné činy proti svobodě lidí, jsem se osamostatnila a zařídila si vlastní podnikání.

V centru města jsem vlastnila malý obchod, kde si lidé mohli zakoupit přírodní kosmetiku z bylinek, které jsem pěstovala doma. Bydlela jsem s kamarádkou Naty a jejím přítelem Maxem. Chodili spolu už několik